

Vilties ziburėlis

TELŠIŲ CENTRO „VILTIS“ LAIKRAŠTUKAS

Centrai – 25 metai!

Laikraštuko išleidimo iniciatyvinė grupė: Stasė Giedrienė, Aušra Motuzaitė, Rovenė Ribinskienė
ir Centro socialiniai darbuotojai

TELŠIŲ CENTRAS „VILTIS“

Įm. kodas 180703499. Kauno g. 9^a, LT-87148 Telšiai. Tel. : (8-444) 78501; (8-444) 78502;

El.p. vsnc.telsiai@gmail.com Internetinės svetainės adresas: <http://www.vsncentras.lt/>

Atsiskaitomoji sąskaita LT834010042800060058

AB DNB bankas Telšių sk. b/k 40100

Sąskaita iki 2 procentų pajamų mokesčio sumai pervesti LT674010042800090028

2019 Gegužė Nr. 15

Taip keitėsi mūsų įstaiga...

... ne iš Steigėjo lėšų.

*Žmogus nepakeičiamas laike, nepakartojamas žemėje.
Kiekvienas skleidžia gyvenime savo šviesą - ryškią ar blankią, tačiau ypatingą.
Istorija skaičiuoja šimtmečius, žmogus - metus, valandas, dienas.*

Mūsų centras šiandien skaičiuoja jau 25 darbo metus.

*Sveikiname visą Centro bendruomenę su įstaigos 25-tuoju jubiliejumi.
Nuoširdžiai dėkojame už Jūsų atsidavimą, švelnias, glostančias rankas,
nuoširdžias šypsenas, kilnias idėjas.*

25-ojo įstaigos jubiliejaus proga Jus sveikina laikraštuko „Vilties žiburėlis“ išleidimo iniciatyvinė grupė.

Pastato I korpuso rekonstrukcija

Vakarų pusės galinių sienų apšiltinimas

Lifto įrengimas

Langų pakeitimas

Taip, mažais žingsneliais, gerėja mūsų kasdienybė...

... iš Steigėjo lėšų

2018 m. sutvarkyta 1 higienos patalpa

2018 m. Centras įsigijo naują transporto priemonę

2019 m. įrengtos naujos trumpalaikės socialinės globos iki 5 parų per savaitę grupės patalpos

Žmonės, kurie gyvena viltimi, mato toliau.

Žmonės, kurie gyvena meile, mato giliau,

Žmonės, kurie gyvena tikėjimu ateitimi, mato viską visai kitomis akimis.

**Centro veteranai
1994-2019**

Centro įkūrėja direktorė Stasė Giedrienė

*Iš kairės Regina Žymančienė, Genovaitė Šimkienė,
Jadvyga Kryžienė, Danguolė Bugenienė*

Centro istorija 1994-2019 m.

Auginti sūnų su negale lėmė likimas, todėl 1989 metais bendri rūpesčiai suvedė su Birutės ir Antano Gedgaudų šeima, kuri inicijavo kitas šeimas burtis į bendriją. 1990 pradžioje buvo įregistruoti „Seimų, auginančių vaikus invalidus (taip tada vadino neįgaliuosius), bendrijos „Viltis“ Telšių skyriaus nuostatai. Tapau bendrijos tarybos nare, po metų – pirmininke. Nuo 1993-ųjų – respublikinės „Vilties“ tarybos nare, joje buvau iki 2015 metų. Bendrijos „Vilties“ tikslas – suburti rajone gyvenančias šeimas, kurios augina vaikus invalidus, ir padėti šių šeimų vaikams užimti deramą vietą visuomenėje, spręsti minėtų vaikų gydymo, priežiūros, mokymo, lavinimo, poilsio ir sporto klausimus. Atgimimo laikotarpiu tėvai ypač stengėsi atkreipti visuomenės ir valdininkų dėmesį į vaikų su negale problemas, nes neįgalūs vaikai (iki Atgimimo) buvo tik tėvų rūpestis. Visuomenė ne visada šias šeimas palankiai vertino.

Kartu su demokratija į Lietuvą plūstelėjo informacija apie žmonių su negale kitokį gyvenimą. Suvokėme, kad neįgalius vaikus reikia ugdyti ir ruošti gyvenimui, būtina steigti įstaigą. Iškilo klausimai: kiek vaikų su negalia mūsų rajone, kokią pagalbą gauna šeimos, koks darželis galėtų suteikti patalpas, kiek reikės darbuotojų, kokia turėtų būti jų kvalifikacija, kas pritars, jog įstaigą reikia steigti, kas priešinsis pertvarkai, kur bus galima ieškoti paramos? Svarbiausia, kaip įrodyti, kad tokia įstaiga reikalinga? Aš ir Birutė Gedgaudienė „mynėme“ takus ir 1991 m. lopšelyje-darželyje „Vaivorykštė“, esančioje toliau nuo miesto, buvo atidaryta (išbandyti) pirmoji grupė neįgaliesiems. Ją sudarė 10 vaikų. Iškilo transporto problema. Tuomet daug padėjo JE vyskupas Jonas Kauneckas, kuris supažindino su vokiečiais iš Diuseldorfo („Mannerforum“ organizacija). Tai padėjo išspręsti vaikų pavėžėjimą į l/d „Vaivorykštė“. Vokiečiai padovanojo autobusiuką „Mercedes-Benz 207D“, tačiau neturėjome nei kuro, nei vairuotojo, nei garažo! Geri žmonės įpildavo kuro, autobusiukas važiavo, aš vairavau, B.Gedgaudienė lydėjo vaikus po miestą ir kaimus. Dirbome visuomeniniais pagrindais.

Neįgalių vaikų skaičius augo. 1994-aisiais sausio 14 dieną buvo įsteigtas Telšių rajono vaikų su negale centras, l/d „Vaivorykštės“ pastate. Man teko direktorės pareigos, B. Gedgaudienei teko medicinos sesers pareigos. Tada šis centras buvo 4-oji tokio tipo įstaiga Lietuvoje. Buvo sunkoka organizuoti darbą, vykdyti Centro veiklos plėtrą. Trukdė įstatymų stoka, valdininkų nenoras mus suprasti ir padėti. Dalį darbuotojų „paveldėjome“ iš l/d „Vaivorykštė“. Jiems reikėjo persikvalifikuoti darbui su specialiųjų poreikių vaikais, atsirado naujų įpareigojimų, sunkumų, trūko specialistų. Vieni darbuotojai „neprilenkė širdies“ ir išėjo, kiti supratę ateities darbo specifinius uždavinius: žinių siekė seminaruose, konferencijose, studijavo.

2004 metais baigiau studijas Šiaulių universitete. Įgytas Edukologijos bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir specialiojo pedagogo profesinė kvalifikacija. Turiu II vadybinę kategoriją.

Norint teikti kokybiškas paslaugas, reikalinga įstaigoje pritaikyta fizinė aplinka. Buvęs l/d pastatas nepritaikytas neįgaliųjų poreikiams, todėl reikėjo daug pastangų net ir daliniams pokyčiams. Dalyvaujant įvairiuose projektuose, programose, padedant rėmėjams, uždengtas pastato I korpuso stogas, pastatytas priestatas, dviejų vartų garažas, apšiltintos pastato vakarų pusės sienos, pakeista 3/4 pastato langų, gauti 4 autobusiukai (2 nauji), įrengti kabinetai (masažo, ergoterapijos, fizioterapijos, logopedų), 1995 metais supirkta virtuvės įranga, rekonstruotos administracijos patalpos, nupirkti nauji suolai ir kt. baldai, įrengtas 3-jų sustojimų liftas, įsigyta orgtechnika, kompensacinė technika, įrengtas šiuolaikiškas žaidimų kambarys, įsigyta daug metodinių priemonių ir kt. Taip pat nuolatinis finansavimas buvo iš Lietuvos asociacijos „Viltis“ vykdamas Paslaugų neįgaliesiems bendruomenėje projektus. Visi paminėti darbai atlikti ne steigėjo lėšomis. Tik nuo 2007 rugsėjo, kai Centras tapo specialiojo ugdymo įstaiga, mums palengvėjo, nes pradėjome gauti „mokinio krepšėlį“. Nuo Centro įsteigimo, atviras klausimas buvo ir yra – pastato rekonstrukcija-renovacija, dėl stipraus nusidėvėjimo, dėl energetinių resursų taupymo ir dėl, pagal valstybinius reikalavimus, patalpų pritaikymo suaugusių neįgaliųjų poreikiams. 2015-2017 metais turėjo būti įvykdytas Telšių „Vilties“ mokyklos pastato renovacijos investicinis projektas. 2016 renovacijos-rekonstrukcijos darbai pradėti, bet 2016 metų pabaigoje mokykla išgryninta į socialines paslaugas suaugusiems teikiantį Telšių centrą „Viltis“. Pastato renovacija nutraukta. Dėl suaugusių neįgaliųjų poreikiams nepilnai pritaikytų patalpų, iškilo grėsmė netekti licencijos dabar teikiamoms paslaugoms.

Trupučiuką grįžtant į praeitį...

1994 metais Centras pradėjo darbą su įvairias negales turinčiais vaikais. Čia buvo įkurta ir kurčiųjų vaikų klasė, vėliau iš jos išaugo Telšių kurčiųjų mokykla.

2 grupė

Kartu esame jau antri metai. Esame tarsi viena šeima. Nors mūsų grupės klientai yra skirtingų negalių, tačiau visi puikiai sutariame. Su mūsų šauniųjų pagalbininkų Ernesto ir Kornelijaus pagalba mes neapsiribojame vien tik Centro teritorija - dažnai vykstame ant Zakso kalno, prie Masčio ežero. Nors tokie išėjimai nėra tolimi, bet kai kuriems klientams tai būna pirmas kartas, kai Telšiais buvo grožimasi nuo Masčio ežero pakrantės.

Artėjant pavasariui mūsų grupėje prasideda sėjos darbai. Sodiname svogūnus, sėjame pomidorus, prieskonines žoleles, gėles. Taip ruošiamės šiltajam sezonui, kai kartu su kolegės Rūtos pagalba puošime mūsų Centro balkoną. Kai nėra galimybės išvykti už Centro ribų, mums balkonas labai puikiai pasitarnauja. Jame akį džiugina ne tik gėlės ir augalai, bet ir puikūs lauko baldai, skėčiai nuo saulės, kuriuos mums padovanojo Telšių moterų LIONS klubas. Esant geram orui, balkone mes pietaujame, žaidžiame stalo žaidimus, bendraujame su draugais. Vasaros metu balkonas tampa viso Centro susibūrimų vieta.

Mes džiaugiamės, kad Centras yra tarsi antrieji namai, kuriuose mes esame laukiami ir mylimi.

Socialinė darbuotoja Aušra Vanagaitė

Mano kelias Telšių centre „Viltis“ 2010-2019 m.

Socialinė darbuotoja Viktorija Giedrienė

Telšių Centre „Viltis“ socialine darbuotoja dirbu 8 metus. Darbas prasidėjo dienos socialinės globos skyriuje. Tuo metu buvo viena grupė, kuri teikė paslaugas suaugusiems asmenims su kompleksine negalia. Neįgalūs žmonės manęs negąsdino, savo šeimoje turime artimą su Dauno sindromu, mačiau jo vystymąsi nuo kūdikystės, bet atėjus į šią įstaigą susidūriau su įvairias negalias turinčiais asmenimis, todėl tai ne buvo tas pats, reikėjo laiko suprasti kaip su kiekvienu bendrauti, suprasti jį, suteikti pagalbą ir rasti vietą jų širdyse. Praėjus keletui metų grupę papildė didesnis skaičius klientų, todėl persikėlėme į kitas patalpas ir taip atsirado dvi dienos socialinės globos skyriaus grupės. Su kiekvienais metais klientų skaičius augo, grupė didėjo, tad didėjo ir darbuotojų skaičius. Dar didesnis jis tapo po įstaigos atskyrimo, kai likome tik vieni suaugę ir komandą papildė klientai atvykę iš kitos įstaigos. Tada buvo suformuota dar daugiau grupių.

Aš su kolegėmis pradėjau dirbti grupėje su naujais klientais atvykusiais iš kitos įstaigos, jų buvo dvylika. Teko viską tarsi pradėti iš naujo, susipažinti su klientais ir su jų tėvais/globėjais, suprasti jų poreikius, galimybes ir užsitarnauti draugystę, pripažinimą iš jų pusės. Sekėsi manau gerai, klientai greitai priprato prie manęs, socialinio darbuotojo padėjėjų ir aplinkos, noriai bendravo, tapo komandos dalimi, kaip mes vadiname antrąją šeimą. Po pusmečio keletas klientų buvo perkelti į naujai suformuotą grupę, tad mano grupėje liko septyni klientai, tačiau neilgam, nes mūsų gretas papildė trys nauji jaunuoliai, taigi dabar mūsų grupėje dešimt klientų ir trys darbuotojos. Esame šauni komanda, džiaugiamės draugyste, drauge nuveiktais darbais, dalyvaujame ir rengiame šventes, vykstame į išvykas, stengiamės vieni kitus suprasti, išklausti ir spręsti iškilusias problemas.

Per šiuos aštuonerius darbo metus centre susidūriau su įvairias negalias turinčiais asmenimis ir čia įgijau daug patirties bei suvokimo apie jų poreikius, išskirtinumus, darbo specifiką su jais ir tai kiek daug jie mums duoda: nuoširdumą, nesuvaldintas emocijas ir supratimą kaip žmonės su negale ar be vienas kitam reikalingi.

Socialinės darbuotojos Viktorija Giedrienė ir Donata Butikytė

1995 metais atidaryta labdaringa valgykla, kurioje pietaudavo apie 20 sunkiai gyvenančių žmonių.

1997 metais, suderinus su Telšių „Ateities“ vidurinės mokyklos vadovais, iš Centro iškelta klasė, kurioje buvę mokiniai turėję tik fizinę negalę. Tai buvo pirmas ir drąsus žingsnis vykdant neįgalųjų integraciją.

1997 metais aktyviai dalyvavau Ankstyvosios korekcijos tarnybos įkūrimo procese. Per projektinę veiklą iš bendrijos „Viltis“ supirkti visi baldai, kiliminė danga, priemonės, „Disk“ metodika ir kt. Ši tarnyba atidaryta 1998 metais. Teikia pagalbą net naujagimiams neįgaliesiems vaikams. Sėkmingai dirba ir dabar.

1999 metais buvusiuose Telšių r. gimdymo namuose (Gedimino gatvė) CARITAS patalpose buvo įkurtas Šeimos paramos centras – Telšių rajono vaikų su negale centro skyrius. Iš invalidų integracijos programos lėšų sutvarkytos patalpos, supirkti baldai, dangos, kita įranga. Organizuotas dienos užimtumas vyresnio amžiaus asmenims su protine negale. Tačiau, dėl mažo lankomumo ir neteikiamų maitinimo paslaugų, vėliau Šeimos paramos centras uždarytas.

Centre didelis dėmesys skiriamas meninei saviraiškai ugdyti: dailei, teatrui, folklorui ir pan. Daug renginių organizuojame Centre, taip pat ir už jo ribų. Tai stiprina neįgalųjų integraciją į visuomenę, garsina klientų pasiekimus rajone, respublikoje, užsienyje.

1999 metais Centro ugdytinių grupė lankėsi Lenkijoje, Slovėnijoje, Vengrijoje.

2001 metais dalyvavome Tarptautiniame ypatingų teatrų festivalyje Maskvoje, kuriame tapome laureatais. Apie Lietuvą, Centro veiklą ir mūsų spektaklį „Svajonės“ (režisierius Kastytis Brazauskas) kalbėjau Rusijos RTR laidoje.

2003 m. su spektakliu „Svajonės“ dalyvavome Kijeve, Tarptautiniame neįgalųjų teatrų festivalyje „Saulėtoji banga“. Buvome pripažinti laureatais. Surengtoje konferencijoje apie neįgalųjų integraciją į visuomenę, skaičiau pranešimą ir daviau interviu televizijos kanalui „TONUS“.

2007 metais Ernsto ir Marianės Hesslingų (organizacija „Bund ohne Namen“) kvietimu Centro folklorinis ansamblis (vadovė E. Rudnickienė) kartu su folkloriniu ansambliu „Rataa“ dalyvavo Vokietijoje, Gronau-Epe miesto jubiliejiniuose šventiniuose renginiuose.

2007 metais („priaugusiems“) suaugusiems neįgaliesiems Centre įkurtas Dienos socialinės globos skyrius, šių funkcijų tęstinumą vykdome iki šiol.

Nuo įsikūrimo Centras aktyviai padėjo patarimais ir sukaupia patirtimi besikuriančioms analogiškomis įstaigoms Lietuvoje. Mes aktyviai bendradarbiaujame su analogiškoms įstaigoms, socialiniais partneriais. Bendradarbiavimas su Jurbarko ir Mažeikių jaunimu išaugo į gražią draugystę. Jau 20 metų vasaros pradžioje susitinkame tradiciniame renginyje „Žvejyba“, kurį kasmet organizuoja anekdotų karalius Raimondas Šilanskas, Telšių medžiotojų draugija ir E. Gorniko įmonė. Kalėdiniu laikotarpiu tradiciškai mūsų nepamiršta Justas Vincas Paleckis, meras Petras Kuizinas, Laima Čiuželienė, Palangos senosios gimnazijos bendruomenė, Telšių moterų „Lions“ klubas, Telšių miškų urėdija visada padovanoja Kalėdoms „gyvą“ eglutę, Augustino Baltmiškio įmonė nuolat skiria rankdarbiams įvairių kartono, popierių ar kitų atraižų. Dėkojame ir visiems žmonėms, kurie skiria 2% pajamų mokesčio paramą mūsų įstaigai. Visada turėjome finansinių sunkumų, bet geradarių dėka ir bendruomenės savitarpio susiklausymu, stengiamės kai kuriuos sunkumus susitvarkyti patys.

Centro gyvavime būtų netik džiaugsmų, bet ir netekčių – nuo įsikūrimo mirė 26 Centro neįgalieji ir 6 darbuotojai.

Centro kolektyvas dirba darniai ir nuoširdžiai. Šalia nelengvo kasdienio darbo randame laiko ir mėgstame keliauti po rajoną, respubliką ir už jos ribų. Neformalus bendravimas suteikia jėgų kasdienybei. Mūsų visų vienas siekis – maksimaliai padėti neįgaliesiems. Į šio darbo tęstinumą stengiamės įtraukti ir tėvelius, nes tik bendromis pastangomis pasiekiami pozityvūs pokyčiai.

Esamus rezultatus pasiekėme tvirtu nusiteikimu dirbti, savitarpio supratimu, susiklausymu, nuoširdžia geradarių bei valdžios pagalba. Buvo visko, bet laikas ištirpdo „ledus“. Kiekvienas jubiliejus pamatuoja nuveiktus darbus ir duoda naujus įpareigojimus ateičiai. Tikiu Centro darbuotojais, klientais, tėvais ir visų kitų supratimu bei pagalba, nes tik visi kartu galime padėti šalia esantiems – „kitokiems“.

Dažnai sakoma, kad sveikata brangiausias turtas... kiek kainuoja koja, ranka, pirštėlis? Už kiek parduotume regėjimą ar klausą?... Vertinkime ir saugokime savo ir artimųjų sveikatą. Džiaukimės tuo ką turime šiandien, mylėkime tuos kurie šalia, nes mums skirta tik viena gyvenimo kelionė ir yra suteikta proga parodyti dėmesį, užuojautą, meilę bei padaryti ką nors gerą savo bendrakeiviams ypač „kitokiems.“

Kai Tau bus sunku, ateik pas mus – mes galime Tau padėti...

Tikėjimo, meilės, vilties!

Telšių centro „Viltis“ direktorė Stasė Giedrienė

Centro klientų tėvelių palinkėjimai bendruomenei 25 įstaigos darbo jubiliejaus proga

Jau 25-erius metus gyvuoja mūsų įstaiga. Džiugu, kad esant tokiai įstaigai mūsų vaikai galėjo mokytis ir tobulėti pagal savo sugebėjimus. O dabar, kai tapo suaugusiais vaikais, gali stiprinti jau turimus socialinius įgūdžius. Puiku, kad mūsų proto negalią turintys žmogučiai gali švęsti šventes, važiuoti į keliones, eiti į koncertus ir bendrauti su savo likimo bičiuliais. Tokia įstaiga, kaip Telšių centras „Viltis“, mums tėvams, suteikia galimybę eiti į darbą ir nors trumpam pailsėti nuo mums likimo uždėto „kryželio“.

Kaip visada medalis turi dvi puses..., nors esame Europos Sąjungoje, bet supratimas ir požiūris į neįgalų žmogų per šiuos 25–erius metus, mažai pasikeitęs. Labai norėtusi sulaukti palankesnių valdžios sprendimų ir pasikeitusio požiūrio į negalią turinčius asmenis. Nuo laimės iki nelaimės tik akimirka...

Ir šio gražaus jubiliejaus proga Telšių centro „Viltis“ tėvai linki direktorei Stasei Giedrienei ir visam kolektyvui stiprybės, kantrybės ir sveikatos sunkiame Jūsų darbe.

Su pagarba, Telšių centro „Viltis“ tėvų vardu, Centro tarybos narė Asta Juškėnienė

Gera, kad yra toks centras „Viltis“, kur galima ramia sąžine palikti savo vaiką darbuotojų priežiūrai. Labai džiaugiamės ir ačiū labai.

Palinkėtume, kad Centras gyvuotų dar ilgai.

Stiprybės ir kantrybės dirbantiems darbuotojams. Ačiū Staselei Giedrienei, kad įsteigtas Centras gyvuoja iki šiol. Ačiū.

Mindaugo tėveliai Valentina ir Algirdas Pociai

25 metai žmogui tai nedaug – ne ką reikšmingo per tiek laiko galima nuveikti. Tačiau įstaigai tai solidus amžius.

Socialinių paslaugų teikimo Telšių centrui „Viltis“ jau 25–eri. Kas paskaičiuos kiek žmonių per šį laiką Jis suteikė taip reikalingą pagalbą. Kiek jų galėjo lengviau atsidusti. Kiek klientų čia pasijuto svarbesni ir reikalingi. Kiek šypsenų čia įsižiebė jų veiduose. Taip – tai nesuskaičiuojamas ir aprėpiamai neįvertintas darbo vaisius.

Bet tai ne pabaiga, kiek čia dar bus šypsenų, juoko, išdžiuvusių ašarų, primirštų nuoskaudų. bus dar visko...

Jubiliejaus proga linkime Centrui ir jo kolektyvui ilgų metų, ištvermės ir neišblėstančios energijos, entuziazmo, idėjų ir jų įgyvendinimo galimybių. Valstybės ir savivaldybės dėmesio ir aprėpiamos paramos. Tėvelių, giminaičių ir aplinkos supratimo, pagalbos, puikių tarpusavio santykių.

Nuoširdžiai, pagarbiai Janina ir Jonas Kėžai

Esu labai laiminga, kad yra tokia įstaiga Telšiuose. Ačiū darbuotojams, kurie yra atsidavę savo darbui. Stiprybės, sėkmės ir ilgų metų Jiems. Centrui dosnių rėmėjų!

Ligitos mama

Didžiausi, gražiausi sveikinimai Jubiliejaus proga. Visam kolektyvui didelis ačiū, linkiu didžiausios kantrybės, meilės Jūsų darbe.

Manto Jokšo tėveliai

Edvinui šiemet sukanka tiek pat metų kiek ir Telšių centrui „Viltis“. Centrą pradėjome lankyti nuo 3 metų. Čia visada dirbo nuostabūs specialistai, geri, nuoširdūs ir supratingi žmonės. Net nepajutome kaip užaugome kartu su Centru.

Džiaugiamės ir dėkojame, kad sulaukę pilnametystės jie turi užimtumą, pagal galimybes daro darbelius, švenčia šventes ir yra laimingi savo draugų rate.

Ačiū visiems Centro darbuotojams už kantrybę, už sunkų darbą, kuris reikalauja didelių ir gerų širdžių.

Su 25–uoju gyvavimu. Gyvuokite dar daug metų. Ačiū Jums. Jūs labai reikalingi!

Edvino tėvai

3 grupė ir labiausiai įsiminę įvykiai

Egzotinių paukščių ūkyje

Gegužę, 3 grupės klientai, turėjome viešnagę pas grupės draugą Petrą. Vykome pasigrožėti dekoratyviniais egzotiniais paukščiais, pamatėme nepakartojamą reginį ir turėjome geras emocijas. Petro globėja sesuo Marytė, mūsų klientams papasakojo, kaip prieš 2 metus užgimė meilė, dekoratyviniams paukščiams. Marytė aprodė savo ūkį, kuriame paukščių yra per 13 rūšių. Pamatėme,

kaip sodyboje karaliauja putpelės, kalakutai, fazanai ir gražuolės vištaitės, „sidabriniai viandotai,, „šilkaplūksnės brama,, „konchinchinų bantamai,, „pentardos,, „auksiniai feniksai,, ir dar daugelis kitų veislių. Klientai galėjo jas paimti į rankas glostyti, tuo tarpu kiti paukščiai sekiojo visus iš paskos ir prašėsi ant rankų. Petro sesuo parodė inkubatorių kuriame yra 104 vietos perinti veisliniams ir kaimiškiems kiaušiniams. Papasakojo, kad nuolat bendrauja, bendradarbiauja su paukštininkais, mainosi paukščiais ir kiaušiniais. Parodė įspūdingo grožio neregėtus šokoladinius – ..Moranų.. veislės vištų kiaušinius ir žalius - „Aurakanų,, vištų veislės kiaušinius. Viešnagės metu visi vaišinomės iškepta kiaušiniene, dėkojome už svetingumą.

Liepos mėnesio gimtadienius šventėme ypatingai

Labiausiai įsiminės mūsų 3 grupės įvykis, buvo pasiplaukiojimas laivu. Siekėme, kad šventė būtų visiems mūsų klientams. Sugalvojome netradiciškai atšvęsti 3 grupės, kelių klientų gimtadienius ir pasigrožėti, septynių kalvų miestu pasiplaukiojant laivu. Stebėjome ir grožėjomės iš pakrantės atsiveriančia, įspūdingo Masčio ežero panorama. Šis pasiplaukiojimas sustiprino tarpusavio artimesnį bendravimą, juk svarbiausias aspektas, kad šventė būtų įsimintina įdomi ir kitokia. Kai kuriems jaunuoliams tai buvo pirmasis kartas, visi džiūgavo, juokėsi, dainavo. Gražus pabendravimas, geros emocijos dar ilgai išliks atmintyje.

Socialinė darbuotoja Audronė Rusteikienė

Mano kelias Telšių centre „Viltis“ 2009-2019 m.

Socialinė darbuotoja Donata Butikytė

Mano kelionė šioje įstaigoje prasidėjo prieš devynerius metus, tuo metu buvusiame Dienos socialinės globos skyriuje, kurį lankė jaunuoliai kam virš 21 metų. Neseniai buvau baigusi kineziterapijos mokslus, tad gavau pasiūlymą čia dirbti masažuotojos pareigose, būtent su socialinės globos skyriaus klientais, o netrukus ir dirbti socialine darbuotoja. Tai buvo didžiulis gyvenimo iššūkis, kadangi su negalia, o tuo labiau su suaugusiais neįgaliaisiais, nebuvau susidūrusi niekada. Emocijos lydėjo įvairios, pradedant baime, nežinomybe, gailesčiu, užuojauta ir noru padėti visada bei atlikti visus veiksmus už juos. Tačiau po kurio laiko supratau, kad šie jaunuoliai yra tokie pat kaip ir mes, o visos lydėjusios mintys ir nuostatos, tai tik visuomenės suformuotas požiūris. Tad kiekviena diena praeidavo vis su nauja patirtimi ir supratimu, kad jie yra be galo mieli, įdomūs, su savo kasdieninėmis problemomis, jų sprendimo būdais, linksmybėmis, geromis ir blogomis nuotaikomis, o jų negalios yra tik fizinė būklė... Įgaunant vis daugiau patirties dirbant su šiais jaunuoliais, aš supratau, kad labai svarbu žiūrėti į asmenį su negalia, kaip į būtybę, turinčią įgimtą vertę ir orumą, savitų, unikalių poreikių ir savybių. Taip pat jausti didelę atsakomybę, pagarbą, apgalvoti savo veiksmus juos reflektuoti ir analizuoti, gebėti mokytis iš savo ir kitų klaidų. Ir svarbu tikėti, kad asmuo su negalia ar be jos turi vienodas galimybes kuriant visuomenę. Džiugu matyti, kad klientai geba išsakyti savo nuomonę ir norą užimtumo veiklose, renkantis laisvalaikio praleidimo būdus, išreiškia emocijas pokalbio metu. Rodo iniciatyvą, savarankiškumą ir tampa labiau įgalūs apsiperkant parduotuvėje, naudojantis viešuoju transportu, lankantis viešose vietose, kasdieninėje veikloje. Tokie pokyčiai tik parodo, kad dirbi tikslingai ir galima siekti vis geresnių rezultatų. Per šiuos metus įstaigos vadovų ir visos bendruomenės dėka įgijau nemažai patirties ir suvokimo apie negalią turinčius asmenis, jų poreikius, darbo specifiką su jais. Gauta patirtis leido suprasti, kad kiekvienas asmuo su negalia yra individualybė ir svarbi mūsų visuomenės dalis ir tik mano, kaip socialinės darbuotojos pareiga padėti jiems patiems tokiais pasijausti.

Geriausias atpildas ateina tada, kai gyvename ne vien sau, bet dar ir padedame gyventi kitiems, kai esame dalis ko nors daugiau nei mes patys ir kai darome ką nors gerą.

Mes labai džiaugiamės, kad yra toks Centras. Labai ačiū geroms darbuotojoms. Ilgiausių metų, kad ilgai gyvuotų centras „Viltis“.

Donato mama Sandra Stonkienė

Džiaugiamės, kad toks Centras yra Telšiuose. Linkime ilgų gyvavimo metų.

Justinos tėveliai Dalia ir Raimondas Račkauskai

Labai esu patenkinta centru, dirbančiomis darbuotojomis. Linkiu, kad centras „Viltis“ išliktų ilgai, kad būtume kartu ilgai, ilgai.

Petro mama Genovaitė Šimkienė

Ačiū labai centrui „Viltis“ už nuoširdų darbą, už šypsenas, rūpestį, visada broliukas noriai eina pas jus, grįžta laimingas. Ačiū už meilę ir atsidavimą mūsų vaikams, broliams, seserims, jūs dirbate sunkų, bet reikalingą darbą, be kurio mūsų artimieji nesijaustų tokie laimingi, sėkmės Jums, sveikatos, ištvermės, daug saulėtų dienų :)

Su pagarba, Petriuko sesuo-globėja

Gerbiame, sveikinu Telšių centrą „Viltis“ su 25 metų darbo jubiliejum. Sveikinu direktorę šio Centro įkūrėją, visus Centro darbuotojus. Tai puikus projektas vaikų su negalia užimtumui ir didelė pagalba jų tėvams. Linkiu jums geros kloties šiame kilniame darbe, kantrybės ir tolerancijos jums mielieji darbuotojai.

Su pagarba, Ričardas Šopa

Esu labai patenkinta Centru. Patinka viskas: klientai, darbuotojai, šventės, išvykos. Patinka Centro aplinka. Visiems norėčiau palinkėti sveikatos, susiklausymo, gerų nuotaikų ir idėjų.

Romualdo mama Jadvyga Kryžienė

Visiems norėčiau palinkėti sveikatos, gražių metų. Darbuotojams linkiu ištvermės ir ypatingai - artimųjų supratimo, kad jūs dirbate tokį prasmingą darbą ir kad jūs galėtumėte pailsėti nors namuose.

Kornelijaus mama Alma Činskienė

Klientų mintys apie Centrą

Papasakokite apie dienos centrą, kurį lankote. Kas Jums labiausiai patinka, nepatinka ? Ką mėgstate veikti? Įsimintiniausias įvykis Centre. Jūsų palinkėjimas Centro draugams, darbuotojams.

Kornelijus Č. Man labai patinka eiti į Centrą. Čia aš susitinku su draugais. Man labai patinka šokti, dainuoti. Pavasarį labai smagu išeiti į lauką, pasisupti sūpynėse ar nueiti ant Zakso kalno ir pasigrožėti ežeru. Per renginį „Žvejyba“ aš gaudau žuvelės. Man labiausiai įsiminė išvyka į Naisius. Visiems norėčiau palinkėti meilės, ištvermės, kantrybės ir geros sveikatos.

Vaidotas N. Aš lankau centrą „Viltis“, kuris yra labai ypatingas. Čia galiu pabūti su savo draugais, geromis darbuotojomis. Man labiausiai patinka siuvinėti ir lankyti užsiėmimus su medžiu. Įsiminusi šventė tai „Valentino“ diena. Centro draugams linkiu, labai daug sveikatos, ir kad visada būtume kartu, o darbuotojams daug kantrybės.

Evelina U. Man patinka būti Centre. Penktadieniais aš nenoriu važiuoti namo. Labai patinka siuvinėti, spalvinti, o ypač muzikuoti su vadove. Visiems linkiu sveikatos ir meilės.

Petras P. Čia patinka viskas, labai patinka kinas, dainuoti: „bučinių negana“, draugai, darbuotojai. Linkiu visiems mylėti mane.

Ernestas G. Mūsų centras yra pats geriausias visoje Lietuvoje. Daug ko pas mus galima išmokti, daug kuo užsiimti. Patinka sportuoti, o labiausiai patinka visos išvykos. Mūsų Centre labai geri darbuotojai, kuriems norėčiau palinkėti stiprybės ir kantrybės dirbant tą darbą.

Marius Š. Centre labai patinka darbuotojai, džiaugiuosi, kad turiu daug draugų. Labai patinka švęsti gimtadienius. Patinka visos šventės, išvykos. Linkiu visiems šypsotis.

Henrikas Š. Centras labai geras. Man labai patinka, diskotekos, pasivaikščiojimai lauke, klausytis muzikos. Labiausiai patinka, užimtumas su medžiu. Įvykis kuris paliko didžiausią įspūdį tai jūra. Linkiu visiems meilės.

Ieva G. Esu čia su visais savo draugais linksma ir ploju delniukais, šypsauši. Man patinka linksma muzika, mėgstu šokti, mėtyti kamuoliukus. Esu draugiška su visais labinuosi, savo draugams ir darbuotojams atrišu batus.

Tomas U. Esu laimingas čia, kad galiu būti su draugais prisiglausti prie darbuotojų, skaniai valgyti, šokti dainuoti, spalvoti, piešti.

Donatas P. Patinka žiūrėti filmus salėje. Viskas man Centre patinka: šokiai, filmų žiūrėjimas salėje. Patinka eiti į lauką. Mane nusiveža ir prie Masčio ežero, ant Zakso kalno. Palinkėčiau visiems būti pavalgiusiems ir noriu, kad visada būtų naktinė grupė.

Ilna B. Man labai patinka Centro geri darbuotojai, Centras yra gražioje vietoje. Čia yra visi mano geri draugai, su kuriais linksmai leidžiu laiką. Labiausiai patinka muzikiniai užsiėmimai, nes galiu dainuoti. Įsimintiniausia kelionė į Klaipėdą, kai buvome prie jūros. Savo draugams noriu palinkėti laimės ir dievo palaimos, o darbuotojams daug daug meilės.

Eridana N.: Labiausiai patinka bendrauti su draugais, darbuotojais. Patinka dainuoti. Įsiminė vasaros išvyka į žirgyną, joti ant arkliuko, važiuoti su vežimu. Palinkėsiu geros sveikatos, daug stiprybės, sėkmės.

Gediminas P.: Labiausiai įsiminė išvyka į kino teatrą. Mėgstu medžio, metalo, popieriaus masės dirbinius. Palinkėsiu meilės, džiaugsmo.

Edvinas G. Labai centre patinka būti ir kalbėtis, visada noriu noriu čia eiti. Man labiausiai patinka piešti, rašyti, šokti. Labiausiai įsimintinas būna gruodis, nes tada būna mano gimtadienis ir Šv. Kalėdos, tada gaunu daug dovanų ir būna labai linksma. Visiems linkiu būti linksmiems ir laimingiems. Man trūksta kompiuterių Centre.

4 grupė

Visos šventės, renginiai, išvykos mūsų centre yra gražios, linksmos ir įsimintinos. Tačiau jei reiktų išskirti vieną įsimintiniausią įvykį per 2018 metus tai būtų išvyka į „Aukšinio elnio dvarą“. Saulėtą gražų spalio rytą su grupės klientais vykome į Rapalių k. įsikūrusią sodybą pavadinimu „Aukšinio elnio dvaras“. Ten atvykus mus pasitiko dvaro šeimininko sūnus ir pravedė ekskursiją po dvaro valdas. Ekskursiją pradėjome nuo Alpakų, jas jaunuoliai galėjo pamaitinti ir taip jomis pasidžiaugti. Toliau vykome apžiūrėti gyvūnų ragų ekspozicijos, joje pamatėme gausybę ir įvairaus dydžio ragų. Vaikščiodami po dvaro aplinką pamatėme žinomų žmonių ir personažų statulų, kurios pagamintos iš metalo ir patalpintos dvaro teritorijoje, įvairiose vietose. Sutikome patogiai įsitaisiusių Karaliaus Mindaugo ir Barboros Radvilaitės, Vytauto Kernagio, Tado Blindos, pasakos personažę Pepę Ilgakojinę su savo beždžionėle, žvejo, krepšininko, medžiotojo, didžiulio aukšinio elnio ir kitas statulas. Ekskursijos pabaigoje aplankėme motociklų muziejų. Jame pamatėme daug skirtingų iš įvairių šalių parsigabentų motociklų. Po puikios išvykos visi grįžome puikios nuotaikos, pasisėmę gerų emocijų ir dar keletą dienų dalijomės įspūdžiais.

Socialinė darbuotoja Viktorija Giedrienė

Trumpalaikės socialinės globos iki 5 parų per savaitę grupės „nuotykiai“

Klientai, kuriems yra teikiamos trumpalaikės socialinės globos iki 5 parų per savaitę paslaugos, vakarais užsiima įvairia, smagia, į kliento poreikius ir galimybes orientuota veikla. Vakarai skirti klientų poilsiui ir laisvalaikiui: lipdymui iš modelino, karpymui, klįjavimui, apyrankių vėrimui, paišymui ant stiklo, išvykoms, įvairių filmų peržiūroms, švenčių, gimtadienių paminėjimams bei kitoms veikloms. Vakarai praleisti ne vien savo draugų rate, sulaukta svečių iš Telšių rajono savivaldybės visuomenės sveikatos biuro, specialistė pravedė nuotaikingą ir spalvotą mankštą, taip pat sulaukėme savanorių iš Telšių Jaunųjų maltiečių, kurie pajavairino vakarus savo jaunatviška energija. Buvimas kartu - didžiausias turtas.

Socialinė darbuotoja Julė Kikilienė

Centro darbuotojų mintys

1. Įsimintiniausias įvykis darbe...

2. Ką Jums reiškia dirbti šioje įstaigoje?

3. Kas labiausiai Jus džiugina?

4. Ką pakeistumėte, jeigu išsipildytų vienas Jūsų noras?

Įvykių būna kiekvieną dieną, bet įsimintiniausia - pirmoji darbo diena. Kartu su kita kolege išėjome su klientais pasivaikščioti, kurių dar visai nepažinojome. Netikėtai vienas klientas ėmė bėgti taku o mano kolegė jį vytis. Patyriau įvairiausių emocijų nuo išgąščio iki juoko, tačiau tuo metu atrodė viskas taip rimta, o tuo labiau neturint patirties, kaip tokioje situacijoje elgtis ir reaguoti. Ši diena paliko giliausius prisiminimus.

Darbas šioje įstaigoje, man duoda daug teigiamos patirties, bendraujant su negalią turinčiais asmenimis. Visada gaunu daug šilumos ir gėrio. Tada supranti, jog reikia džiaugtis tuo, ką turime bei vertinti tai, ką suteikia gyvenimas. Džiugina mano artimiausia darbo aplinka, tai kolegės bei patys klientais. Ir šiuo metu labai džiugu, kad pagaliau ėmė kilti darbo atlyginimai.

Jeigu turėčiau vieną norą, kuris būtų išpildytas, tai pirmiausia paprašyčiau mūsų įstaigos renovacijos. Tad linkiu svajoti, nes svajonės kartais pildosi.

Mano įsimintiniausia ir turbūt diena, kurią atsimenu iki šiol, tai pirmoji darbo diena: ėmė jaudulys, viskas nauja, nežinomybė ir t.t.

Pradėjus dirbti šioje įstaigoje pasikeitė mano požiūris ne tik į negalią, bet ir į negalią turinčius asmenis. Pamačiau, kad šie žmogučiai gyvena tokį patį gyvenimą kaip ir mes. Jie pykstasi ir taikosi, draugauja, pramogauja, myli, užsiima mėgstamomis veiklomis, būna įvairiomis nuotaikomis, reiškia mintis, nuomonę ir t.t. Tad darbas čia, man kaip žmogui, reiškia daug, kuris padėjo suvokti ir pakeisti ir praplėsti požiūrį apie šiuos asmenis.

Labiausiai džiugina, kad galiu prisidėti prie mūsų klientų kasdienio gyvenimo džiaugsmų, suteikti reikiamos pagalbos ir būti kartu su jais. Taip gaunant abipusį ryšį, kuris duoda teigiamų emocijų. Taip pat džiaugiuosi, kad nors po truputį pradėjo kelti darbo atlyginimus, nes tai yra didžiulė paskata bei motyvacija keliauti pirmyn.

Jeigu išsipildytų vienas mano noras tai padaryčiau Centro renovaciją, kuri būtų visapusiškai pritaikyta asmenims su negalia. Moderni aplinka su visais geriausiais techniniais sprendimais, įvairiausių paslaugų pasiūla, aplinkos lauke pritaikymas laisvalaikiui ir pramogoms. Tokių svajonių realizavimas klientams suteiktų nuostabią kasdienybę bei „normalų“ funkcionavimą.

Soc. darbuotojo padėjėja Daiva Klovienė

Esu viena iš trumpiausiai dirbančių Centre. Man tai didžiulės galimybės atrasti, tyrinėti save profesiniame lygmenyje. Labai geras jausmas apima, kai padėdamas, suteiki džiaugsmo kitam. Labiausiai džiugina, kai matai, kaip natūraliai, be jokio apsimetinėjimo, Centro lankytojai sugeba džiaugtis tokiais mažais dalykais, kurių mes sveikieji, dažnai net nepastebime. Jei turėčiau sugalvoti vieną norą, kuris tikrai išsipildytų, tai jis būtų susijęs su visuomenės tolerantiškumu, požiūriu į neįgaliuosius ir kuo didesnių galimybių plėtojimu jų atžvilgiu.

Soc. darbuotoja Jovita Petrikienė

Įsimintiniausias įvykis per paskutiniuosius 5 metus, darbuotojų kelionė į Pakruojo dvarą, Biržus. Dirbti šioje įstaigoje man reiškia galimybę geriau suprasti kitus, galimybę bendrauti. Labiausiai džiugina, kad mūsų „Vilties“ centras jau švenčia gražų 25 metų jubiliejų, kad gerėja lankytojų buvimo centre sąlygos, užimtumas, gražėja aplinka. Jeigu išsipildytų vienas mano noras, norėčiau padėti išpildyti ir mūsų centro lankytojų svajones, mes visi turime gražių svajonių.

Valytoja Regina Žymančienė

Mano įsimintiniausias įvykis, tai išvyka į Aukšinio elnio dvarą su mūsų grupės klientais ir darbuotojomis. Buvo smagu pavaikščioti po gražią aplinką, matyti, kokie laimingi klientai, kai einant per mišką sutikdavo įvairius personažus statulas, padarytas iš metalo, kaip žiba akys pamačius daugybę įvairių motociklų.

Šioje įstaigoje dirbti gera, nes visada jautiesi reikalingas savo klientams ir žinai, kad padedi. Džiugina matyti juos laimingus, nes jie sugeba džiaugtis net mažais dalykais.

Jeigu išsipildytų mano noras, tai norėčiau, kad būtų pakeista centro aplinka, kuri būtų labiau pritaikyta mūsų klientams.

Soc. darbuotojo padėjėja Liucija Budrienė

Žmogus yra laimingiausias, kai padeda kitiems. Kai pravėriau Telšių centro „Viltis“ duris buvo neramu, kilo klausimas, kaip mane priims. Vaizdas nuo pirmos dienos tapo aiškus, visų akyse spindėjo gerumas, šiluma.

Įsimintiniausias įvykis buvo mano gimimo diena. Šaltos dienos rytą susirinkome visi į centrą ir pradėjome įprastą dieną. Klientai sustojo apie mane su gėlėmis rankose ir pasveikino, tai nebuvo žinutė telefone, tai buvo tikros akys su šiluma, su meile dovanojamos gėlės. Mane nustebino, pradžiugino.

Darbe esu patenkinta galėdama padėti, paguosti, pasakyti švelnų žodį. Darbas įdomus, nemonotoniškas. Kiekvieną dieną nutinka vis kažkas naujo. Į darbą einu kaip į naujai prasidedančią dieną. Darbas man labai reikalingas, nes jame pasirūpiname silpnesniu. Jei esi mylintis savo darbą, tai niekas nesunku. Telšių centrui „Viltis“ noriu palinkėti gyvuoti ir gyvuoti, nes čia telpa daug žodžių: meilė, šiluma, gerumas, atjauta, dėmesys, švelnumas, draugiškumas.

Soc. darbuotojo padėjėja Jūratė Šeputienė

Rolandas K. Patinka bendrauti, žaisti stalo žaidimus. Palinkėsiu sveikatos, daug metų ir

Ieva V. Palinkėsiu, kad gyvuotų ir gyvuotų.

Egidijus Š. Patinka viskas – išvykos, bendravimas. Palinkėsiu daug laimės, sveikatos.

Mindaugas T. Įsiminė išvyka į kino teatrą, boulingą. Palinkėjimas: Ir saulė matė ir mėnulis. Toks jubiliejus! Tokia garbinga sukaktis! O metai juk visai nenugalėjo, Tik išminties ir meilės dar pridėjo.

Laurynas S. Labiausiai patinka šventės, vaidinti, šokti, dirbti. Draugams meilės, šilumos. Darbuotojams meilės, šilumos, gerumo.

Ernestas S. Labiausiai patinka tapyti, deginti paveikslėlius su specialiu aparatu, medienos darbai, mėgstu spalvoti mandalas, dažyti lėkštes, bendrauti su draugais. Įsimintiniausia kelionė į Aukšinio elnio dvarą, pasivaikščiojimas ant Zakso kalno. Draugams linkiu gerų pasiekimų, nesipykti, kad nebūtų barnių, muštynių. Darbuotojams linkiu gerai dirbti, gauti atlyginimą ir atostogų, išieginių, kad pailsėtų nuo draugų.

Rasuolė A. Man patinka Viktoras, Ernestas, patinka šokiai, patinka gauti visokių dovanų. Aš mėgstu piešti, rašyti, šokti, bendrauti su draugais. Palinkėjimas: Kad visur būtų gražu.

Žanas N. Man patinka, kad galiu pabendrauti su draugais. Mėgstu dainuoti, sportuoti, valgyti gaminti ir visi darbeliai iš medžio. Labiausiai įsimintinos yra visokios šventės. O ypač Šv. Valentino diena, kurioje buvo muzikiniai pasirodymai ir aš viename iš jų sudalyvavau. Darbuotojams linkiu nuoširdumo ir vilties, o draugams daug gerų pasiekimų. Trūksta tik pastato renovacijos.

Ligita Ž. Labiausiai patinka ansamblis ir šokiai. Patinka čia eiti, kad yra daug draugų. Labiausiai patiko su Centro draugais apsilankyti prie jūros. Linkiu daug laimės ir džiaugsmo.

Kęstutis T. Centre labiausiai patinka draugai, leisti su jais laiką, klausytis muzikos, žiūrėti filmus. Nepatinka šokiai, nes garsiai groja muzika. Draugams linkiu meilės, draugiškumo.

Viktoras A. Labiausiai patinka užsiimti darbais, daryti įvairus darbelius, mokintis groti su ukulele, padėti darbuotojams. Įsimintiniausi įvykiai kelionės. Draugams linkiu sveikatos. Darbuotojams sveikatos, laimės, gero gyvenimo.

Darius R. Labiausiai patinka bendrauti su draugais, leisti su jais laiką. Mėgstu žaisti UNO kortomis. Nepatinka košė. Draugams linkiu nesipykti, draugiškai vieniems su kitais elgtis. Darbuotojams meilės ir sveikatos.

Viktorija V. Centre labiausiai patinka bendrauti su draugais, ypač su Laurynu. Ketvirtadieniais labai patinka eiti į diskoteką. Mėgstu klausytis muzikos su draugais, kalbėtis apie meilę, kavalierius. Man čia patinka viskas, negaliu išskirti. Tik galėtų būti įvairesnis meniu. Draugams linkiu dažniau šypsotis ir rūpintis sveikata. Darbuotojams laimės ir šilumos.

Donata N. Centre labiausiai patinka bendrauti su draugais ir auklėtojomis. Mėgstu piešti, statyti puzzle, padėti kitiems. Draugams linkiu sveikatos, būti draugiškiems, nesipykti. Darbuotojoms sveikatos ir meilės.

Ričardas G. Man patinka muzika, kuri groja, šokiai, filmas. Aš mėgstu skaityti žurnalą, žiūrėti televizorių, spalvinti ir piešti.

Simona K. Viskas man patinka, man patinka žmonės, viskas. Man užimtumas patinka, o garsai, kurie skleidžia didelį garsą nepatinka. O trūksta savanorių dienos centre, galėtų būti gyvūnų. Linkiu sėkmingos veiklos.

Ernestas V. Man patinka Centrą lankyti, nes čia yra daug draugų. Labiausiai mėgstu dainuoti ir šokti. Mano paskutinis įsimintiniausias įvykis yra Užgavėnių šventė ir Kovo 11 d. minėjimas. O visiems linkiu laimės, stiprybės ir sveikatos.

1 grupė

*Patys švelniausi augalai
prasiskverbia per pačią
kiečiausią žemę, per uolų
plyšius. Taip ir gerumas. Koks
pleištas, koks kūjis, koks
taranas gali būti palygintas su
gero, nuoširdaus žmogaus
jėga? Nieko negalima jam
priešpriešinti. (Henris
Deividas Toras)*

Gerumas slypi draugiškume, sunkumai – supratime, tai bene pagrindiniai kasdieniai darbe sutinkami motyvai.

Grupę lanko sunkią negalią turintys asmenys, kuriems reikalinga visokeriopa pagalba. Šie klientai yra išskirtiniai tiek charakteriu, tiek negalios skirtingumu, tačiau yra nuoširdžiai priimami tokie, kokie yra. Jų charizma ir savitumas daug kuo pamokanti: drąsa, nuoširdumas, atvirumas.

Centre, šioje grupėje, dirba darbuotojos atsidavusios darbui su negalią turinčiais asmenimis. Kolektyvinis darbas suvienija darbuotojus ir darbinė atmosfera tampa draugiška, nuoširdi, tolerantiška. Malonu pasidalinti tiek asmenine, tiek darbine patirtimi su kolegėmis prie apskrito stalo, kur diskusijos ir gera atmosfera leidžia dvasiškai tobulėti.

Socialinė darbuotoja Zita Vilkiene

Mano kelias Telšių centre „Viltis“ 2015-2019 m.

Socialinė darbuotoja Audronė Rusteikiemė

Mano darbo praktinė patirtis prasidėjo ir tęsiasi jau daugiau nei 5 metai.

Nuo 2015 m. dirbu Telšių Centre „Viltis“, socialine darbuotoja su suaugusiais asmenimis, turinčiais proto ir kompleksines negalias.

Dirbdama šiame Centre su įstaigos vadovų bei bendruomenės palaikymu ir pagalba, įgijau daug patirties, įgūdžių. Kiekvienas iš mūsų klientų yra unikali asmenybė ir svarbi mūsų visuomenės dalis.

Didžiausią pasitenkinimą teikia negalią turinčių klientų tikrumas, jų meilė, prierašumas bei nuoširdumas. Neapsakomas jausmas matyti kliento

džiaugsmą, kai jis padaro ar patiria kažką naujo, ko prieš tai nedarė, nematė. Taip pat didžiausią pasitenkinimą kelia tėvų/ globėjų, vadovų, kolegų geri atsiliepimai, šilti žodžiai. Tada supranti, kad šio darbo svarba ir mano pastangos šiame darbe yra įvertintos ir nereikia paskatinimo stengtis toliau, tai darai savaime ir supranti, kad esi vertinama kaip socialinė darbuotoja siekianti vis geresnių rezultatų.

Niekada nebijojau keistesnio klientų elgesio, nes yra labai didelis noras jiems padėti. Tik nuoširdumu ir švelnumu siekiu visko. Labai džiugu matyti juos nuoširdžiai besišypsančius,

besidžiaugiančius.

Mes visur keliaujame, nuvažiuojame ir prie jūros. Į miestą dažnai važiuojame viešuoju transportu, aplankome Telšių Žemaitės dramos teatrą, niekas klientams jau nebe naujiena. Yra patenkinti ir laimingi. Tikiu, tuo, ką darau. Su meile dirbu dėl šių žmonių gerovės ir jų interesų, nes jie ir jų gyvenimo istorijos yra visų tikslų ir siekių įrodymas.

LAIKO JUOSTA PER ABU PUSLAPIUS PER VIDURĮ ŽURNALO

2015

2015

2016

SOCIALINĖS APSAUGOS IR DARBO
MINISTRĖS A. PABEDINSKIENĖS VIZITAS

TARYBOS NARIO R. JUŠKOS KALĖDINĖ
AKCIJA

LAIMĖJIMAI TARPAUTINIAME
NEJGALIŲJŲ ČEMPIONATE ČEKIJOJE

2016

2017

2017

IŠVYKA Į DELFINARIUMĄ, BALETO
PRIMARIJAUS N. JUŠKOS DOVANA

TARPAJONINIS RENGINYS „ŽVEJYBA 2017“ .
GRUPĖ „HUSARAI“

CENTRO PASIRODYMAS RENGINYJE
„2 ATSPINDŽIAI“ KRETINGOJE

2017

2018

2019

JO EKSELENCIJOS VYSKUPO K. KĖVALO AUKOTOS
ŠV. MIŠIOS TELŠIŲ CENTRE „VILTIS“

IŠVYKA Į NAISIUS IR KRYŽIŲ
KALNĄ

ĮRENGTOS NAUJOS TRUMPALAIKĖS
SOCIALINĖS GLOBOS IKI 5 PARŲ PER
SAVAITĘ GRUPĖS PATALPOS

Mano kelias Telšių centre „Viltis“ 2006-2019 m.

Socialinė darbuotoja Aušra Vanagaitė

Telšių centre „Viltis“ (anksčiau vadinosi Telšių rajono vaikų su negalia centras) socialinį darbą dirbu nuo 2006 m. 7 metus dirbau socialine darbuotoja su ikimokyklinio amžiaus vaikais. Tas laikas buvo ypatingas, nes daug dėmesio buvo pradėta kreipti į rizikos grupės šeimas, auginančias vaikus. Įstaigoje labai padaugėjo vaikų, kurie buvo socialiai apleisti, jiems buvo nustatomas neįgalumas dėl raidos sutrikimo. Tai buvo psichologiškai sudėtingas darbas, nors pasitaikydavo ir malonių dalykų, kai atsigavę, pasiviję savo bendraamžius, vaikai išeidavo iš mūsų įstaigos į kitas ikimokyklines įstaigas ar bendrojo lavinimo mokyklas.

2,5 metų dirbau pavaduotoja socialiniam darbui (tada įstaiga vadinosi Telšių „Vilties“ mokykla). Tie metai suteikė galimybę iš arti pažinti administracinį darbą.

Taip pat visus tuos metus šalia socialinio darbo buvo ir bendrosios slaugytojos pareigos. Geri ir šilti prisiminimai iš to laikotarpio Džiaugiuosi, kad teko kartu komandoje dirbti su gydytoja neurologe - vaikų psichiatre Vitalija Riškiene, iš kurios daug ko išmokau. Pasitelkiant masažo, kineziterapijos, fizioterapijos procedūras buvo vykdomas ugdytinių ir klientų abiliacijos procesas. Buvo sudaromi individualūs gydymo planai kiekvienam ugdytiniui, vykdoma ūminių susirgimų (peršalimo, karščiavimo, virškinimo, odos ligų), traumų skubi pagalba. Kaip bendrosios praktikos slaugytoja buvau atsakinga už maitinimo organizavimą.

Dabar jau pusantrų dirbu vien tik socialine darbuotoja su grupe neįgalių jaunuolių. Kartu su manim komandoje (grupėje) dirba socialinio darbuotojo padėjėjos Danguolė B. ir Virginija V. Kaip socialinė darbuotoja organizuoju klientų lankomumą, vykdu socialinių įgūdžių ugdymą, užimtumą, laisvalaikio praleidimą.

Telšių centro „Vilties“ bendruomenei norėčiau palinkėti kantrybės, vieningumo, išgirsti vieniems kitus. Mylėkime savo darbą.

